

РЕШЕНИЕ

№ 7054

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10040** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], лице без гражданство от П. (Ивицата Газа), против решение № 12695/23.08.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), с което, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.
В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и с целта на закона. Конкретно се сочи, че молбата е разгледана изцяло едностранно, в ущърб на молителя, като са отхвърлени всички негови изявления и документи, които доказват твърденията му. Твърди се, че разминаванията в бежанската история са несъществени и след като ги е констатирал, задължение на административния орган е било да ги изясни. С оглед промяната на ситуацията в П. твърди, че бъдещото му връщане в страната по произход би било в нарушения на установения в чл. 4, ал.3 от ЗУБ принцип за “забрана за връщане”. Моли съда да отмени решението на председателя на ДАБ – МС като незаконосъобразно.

В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателя представя удостоверение от посолството на П. в [населено място], че жалбоподателят е бежанец. Ответникът, заместник-председателят при ДАБ - МС, изпраща административната

преписка по издаване на оспореното решение. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Представя актуална справка за актуалната обществено-политическа обстановка в Газа след събитията от 07.10. 2023г. Моли съда да отхвърли обжалването.

Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото и не изразява становище.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадена от М. И. молба за предоставяне на международна закрила с вх. № РД 09-В-259 от 17.02.2023г. на РПЦ – [населено място] до председателя на ДАБ. Молбата се явява последваща по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗУБ. Първата му молба за закрила с № 120 от 19.01.2021г. на РПЦ – [населено място] е отхвърлена с решение № УПХ 45 от 05.02.2021г. на интервюиращ орган при ДАБ на МС. С решение № 252 от 28.05.2021г. по адм. д. № 229/2021г на Административен съд – Хасково жалбата срещу решението е отхвърлена. М. И. е подал последваща молба рег. № 16632/06.04.2022г, която не е допусната до производство за международна закрила с решение № 4-В/21.04.2022г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС. С решение № 535/31.01.2023г. по адм. д. № 7922/2022 на Административен съд – [населено място] (АССГ) решението на интервюиращия орган е отменено и делото е изпратено като преписка на административния орган за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на съдебното решение и разглеждане на последващата молба за закрила, подадена от М. И.. В мотивите на решението си съдът е приел, че при разглеждане на последващата молба на М. Ш. Ю. И. административният орган следва да обсъди приложените към нея документи- медицинска епикриза, копие на семейна регистрационна карта, издадена от Агенцията на О. нации за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и да прецени дали търсещият закрила попада в обхвата на чл. 1 D от Конвенцията, както и да събере доказателства за актуалната обстановка в Ивицата Газа, въз основа на които да формира дължимите правни изводи относно молбата за закрила.

В изпълнение на указанията на съда, на 22.03.2023 година с жалбоподателя е проведено интервю от интервюиращ орган при ДАБ към МС, в което заявява, че е напуснал Палестинската окупирана територия през 2019г. нелегално влезнал в Е., където останал пет дни и преминал в Турция легално със самолет и виза, като ползвал паспорта на неговия брат близък А., който бил в Германия. В Турция работил в шивашка фабрика пет дни, но му поискали документи и се отказал. Напуснал Турция, защото хора, с които имал проблеми в П., го открили и го заплашили. На 31.10.2020г. преминал от Турция в България с помощта на трафикант. Полицията го задържала преди да стигне до [населено място]. Целта му била да стигне до Германия. След първия отказ за предоставяне на закрила в България с помощта на трафикант стигнал до Германия, подал там молба за закрила, но му била отказана и бил върнат в България. Преди да напусне Газа работел две години, от 2017 до 2019г., във фирма за батерии за електромобили. Взел от брат си Х. Ш. Ю. И. 5 хиляди долара, през 2019г., за да купи стока – батерии за коли от Е., тъй като брат му искал да отвори форма за

батерии за коли, но го измамили. На 25.05.2019г. брат му подал жалба в съда. С последващата молба за закрила е представена декларация от брат му пред адвокат, че жалбоподателят му дължи пари. Целта на документа била да не влезе в затвора. В следствие жалбоподателят имал проблеми с едно семейство в П., поради което брат му подал жалба срещу него в съда. М. И. заявява в интервюто, че на 25.05.2019г. е осъден на година и половина затвор. Представен е и документ от Ала Н. А., собственикът на формата за батерии, в която работил, за това, че е напуснал страната и да не идват хора хора от семейството, с което имал проблем, да заплашват собственика на фирмата. Проблемите с това семейство били свързани с това, че жалбоподателят желал да сключи брак с дъщеря им, но те не му я дали. Семейството били близко с организацията Х., отвлекли го и насочили оръжие срещу него. Представен е и документ, в който от семейството заявяват, че искат да го убият. Според заявеното в интервюто, представената медицинска епикриза удостоверява, че е пострадал по време на войната и че операцията е платена от В.. Пострадал през 2016г. и му били направени две операции на окото в П.. Заявява, че представената карта на баща му от В., която е представил в ДАБ –МС в производството по допустимост, е документ, че семейството му са бежанци в Газа. Когато напуснал Газа, името му било задраскано, защото вече не живеел там. Жалбоподателят заявява в интервюто, че не може да се върне в П., защото семейство А. го преследва, открило го е в Турция. Това семейство е от Х. и е властта в Газа. Иска закрила в България.

В хода на производството е изпратено писмо рег. № УП 16632/21.02.2023г. до директора на Специализирана дирекция “М” в ДАНС за становище по молбата за закрила. В писмо рег. № М-6742/03.04.2023г. ДАНС се възразява да бъде предоставена закрила в Република България на М. И..

Изпратени са и две писма рег. № УП 16632/28.04.2023г. и рег. 3УП 16632/13.06.2023г. с приложено копие от представения от жалбоподателя документ до Представителството на В. в Република България с молба за предоставяне на информация за статута на г-н М. И.. С писмо вх. № ЦУ-14-248/26.07.2023г. представителят на В. в България информира ДАБ – МС, че М. И. не е регистрирам като палестински бежанец от Представителството на Агенцията на Организацията на обединените нации за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA). Същевременно, като потомък на палестински бежанец по майчина линия, лицето потенциално има право на такава регистрация UNRWA.

На 17.08.2023 година интервюиращият орган при ДАБ към МС депозира становище до председателя на ДАБ към МС на РБ, с което предлага да бъде отказано предоставянето на международна закрила на оспорващия.

С решение № 12695/23.08.2021 година председателят на ДАБ – МС отхвърля молбата на М. И. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган не е кредитирал бежанската история, представена от чужденеца, поради наличието на редица противоречия във фактите, съобщени от М. И. при неговите интервюта. Актуалната ситуация в Палестинските автономни територии е преценена въз основа на справка с вх. № МД-318/07.04.2023 и справка вх. № ЦУ-890/28.06.2023 г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ и е прието, че установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че М. И. е бил принуден да отпътува от Палестинската автономия поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота му и личността му в случай на въоръжен конфликт. Административният орган е приел, че представителят на В. в България не

дава точен отговор поставените му въпроси.

Решението е връчено на оспорващия на 04.10.2023 година, на разбираем за него език с помощта на преводач.

По делото са приложени всички събрани доказателства в хода на производствата по предоставяне на международна закрила.

Пред съда от жалбоподателя е представено удостоверение от посолството на Държавата П. в Република България, че г-н М. Ш. Ю. И., [дата на раждане] в Газа, е палестински бежанец и той и семейството му получават помощи от UNRWA. Удостоверението е издадено въз основа на карта за семейна регистрация, издадена от UNRWA.

От ответника е представена справка вх. № ЦУ-1681/31.10.2023г. относно Държавата П., съдържаща информация за групировката “Х.” и актуална общественно-политическа обстановка в Газа след събитията от 07.10.2023г., изготвена от Дирекция “Международна дейност” в ДАБ – МС.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган –председателя на ДАБ при МС, на основание чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ.

Решението на председателя на ДАБ, което е предмет на контрол в настоящето производство, не е постановено в противоречие с влязло в сила решение на съда и при неизпълнение на дадени с това решение задължителни указания.

Предмет на контрол в съдебното производство по административно дело № 7922/2020г. на АССГ е решение на интервюиращ орган на ДАБ, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ последващата молба на М. И. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Това решение е отменено от съда и преписката е върната на компетентния орган за произнасяне по същество в производство по предоставяне на международна закрила. Дадените от съда указания са за преценка на приложените документи и преценка за приложението на чл.1D от Конвенцията за статута на бежанците и събиране на информация за актуалната обстановка в Ивицата Газа.

В изпълнение на това решение на АССГ е проведено производство за предоставяне на международна закрила, в което молбата на М. И. е разгледана по същество. В мотивите на постановеното решение за отказ на председателя на ДАБ е обсъдена липсата на материалните предпоставки за предоставяне на закрила по смисъла на чл.8 и 9 от ЗУБ, както и на информацията получена от представителя на В. в България. Дали направените от административния орган изводи се обосновават от доказателствата по делото е въпрос, който касае материалната законосъобразност на административния акт и следва да бъде разрешен от съдебната инстанция при осъществяване на контрола по чл.168 от АПК.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е бил информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведено интервю, същото е проведено на заявления от жалбоподателя език, като последният изрично е удостоверил с подписа

си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на жалбоподателя е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Не е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, изразяващо се в неспазване на срока по чл.75, ал.1 от ЗУБ, тъй като сроковете за произнасяне от страна на административния орган са инструктивни, като в този смисъл е и постановление № 4 от 22.IX.1976 г. по гр. д. № 3/76 г., на Пленума на ВС.

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. От ответника е изискано писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, което в случая е положително.

Независимо от горното, съдът счита, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила, довело и до несъответствие с материалния закон.

Причините, които българският законодател урежда като обосноваващи предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, се сочат в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Наличието и основателността на опасенията, следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за закрила данни, като се отчита произходът на преследването, дали последното води до нарушаване на основни права на човека и закрилата, която може да даде или да се получава от държавата по произход.

Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съдът споделя доводите в обжалваното решение, че представената от жалбоподателя бежанска история, изложена през годините в двете интервюта е противоречива и нелогична, поради което може да се направи извод, че е недостоверна и измислена с цел получаване на закрила. От събраните доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец.

Обратно на приетото от административния орган обаче, от представеното писмо с вх. № ЦУ-14-248/26.07.2023 и от представителството на В. в Република България и удостоверението изх. № 407/28.09.2023г. от посолството на Държавата П. в С., се установява, че г-н М. Ш. Ю. И. е палестински бежанец и той и семейството му получават помощи от UNRWA.

Както е припомнено в точки 6, 7, 84 от Решение С-585/16 на Съда на Европейския съюз в Л. (СЕС) UNRWA е орган на Организацията на обединените нации, който е създаден за закрила и помощ на палестинците в Ивицата Газа, Западния бряг, Й., Л. и С. в качеството им на „палестински бежанци“. От това следва, че лице, което е регистрирано от UNRWA, следва да се ползва от закрила и помощ от този орган с цел

подпомагане на неговото благосъстояние в качеството му на бежанец“.

В т. 85 от Решението е посочено, че поради този специфичен статут на бежанец, установен в посочените територии в Близкия изток за палестинците, лицата, регистрирани от UNRWA, по принцип се изключват, по силата на член 12, параграф 1, буква а), първо изречение от Директива 2011/95, който съответства на член 1, буква D, първа алинея от Женевската конвенция, от кръга на бежанците в Съюза. С оглед на това от член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95, който съответства на член 1, буква D, втора алинея от Женевската конвенция, следва, че когато кандидатът за международна закрила в Съюза вече не се ползва от закрилата или от помощта на UNRWA, това изключение престава да се прилага.

Цитираните разпоредби са транспонирани в чл.12, ал.1, т.4 от ЗУБ, в който е предвидено, че статут на бежанец не се предоставя на чужденец, който се ползва от закрилата или помощта на органи или организации на Организацията на обединените нации, различни от Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, с изключение на случаите, в които тази закрила или помощ е преустановена и положението на лицето не е установено в съответствие със съответната резолюция на Организацията на обединените нации; това лице може да се ползва от привилегиите, произтичащи от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.

В настоящия случай е установено, че жалбоподателят се е ползвал от закрилата на UNRWA до напускането на Палестинските територии на Ивицата Газа легално или нелегално (информацията е противоречива в проведените интервюта) по собствено желание. Съгласно тълкуването в т.86 от Решението по дело C-585/16 на СЕС, член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95 се прилага, когато се установи въз основа на преценка на лично основание на всички относими факти, че съществува сериозна заплаха за личната безопасност на съответния палестинец и че UNRWA, чиято помощ е била поискана от заинтересованото лице, не е в състояние да му осигури условия на живот, отговарящи на нейната мисия, като така посоченият палестинец е принуден поради независещи от волята му обстоятелства да напусне зоната на действие на UNRWA. В този случай, по отношение на посочения палестинец, освен ако попада в обхвата на някои от основанията за изключване, предвидени в член 12, параграф 1, буква б) и параграфи 2 и 3 от тази директива, последната може да се прилага *ipso facto*, без да е необходимо той задължително да докаже, че има основателни опасения от преследване по смисъла на член 2, буква г) от същата директива, до момента, в който има възможност да се завърне на територията на предишното си обичайно пребиваване. В случая не се спори, че жалбоподателят е напуснал по

свое желание, легално и не е бил принуден да стори това по независещи от волята му обстоятелства.

В Становище на Службата на В. по тълкуването и прилагането на член 1D от Конвенцията от 1951г. и член 12, параграф 1, буква а) от Квалификационната директива на ЕС, палестинските бежанци, които попадат в приложното поле на чл.1 D, са лица, които международната общност вече е признала като бежанци. Както посочва съдът "... Договарящите се държави по Женевската конвенция преднамерено решават през 1951 г. да предоставят на палестинските бежанци специалното отнасяне, предвидено в чл. 1 D от Конвенцията. Главната цел на член 1 D е да гарантира, че продължава признаването на палестинските бежанци като специфична категория бежанци и че продължава да им предоставя закрила и помощ като на лица, за които вече е установено, че са бежанци, докато положението им бъде уредено окончателно в съответствие с относимите резолюции на Общото събрание на О. нации. Втората цел е да се избегне дублирането на правомощия на UNRWA и В. по отношение на тази група бежанци".

Във връзка с преценката за преустановяването на закрилата или помощта на UNRWA, когато палестински бежанци са напуснали зона на действие на UNRWA при застрашаващи обстоятелства, СЕС посочва, че "самото отсъствие от такава зона или доброволното решение да бъде напусната не може да се счита за преустановяване на помощта. От друга страна, ако лицето е било принудено да замине по причини, които не са свързани с неговата воля, това положение може да доведе до констатацията, че помощта, от която се е ползвало лицето е преустановена, по смисъла на второто изречение на чл.12, параграф 1 б. а) от Директива 2004/83. В случая жалбоподателят е напуснал палестинските територии на Ивицата Газа легално или нелегално през ГКПП, по своя воля.

В случая, след като неправилно председателят на ДАБ-МС е приел, че М. И. не е бежанец, не е изпълнил указанията, дание от съда в решение № 535 от 30.012023г. на АССГ, да прежени дали търсешият закрила попада в обхвата на чл. 1 D от Конвенцията. С оглед промяната в актуланата обстановка в Ивицата Газа, установена и от представената в хода на съдебното обжалване справка от ДАБ – МС, следва да се направи и преценка дали помощта, от която се е ползвал жалбоподателят е преустановена и съществува ли възможност да се завърне в Палестинските територии.

От международната справки по делото, за актуланата ситуация в Газа след събитията от 07.10.2023г. следва, че UNRWA продължава да действа. В нея е посочено, че през уикенда десетки камиони, превозващи хуманитарни доставки са влезли в Газа през граничен пункт Р. в Е., но президентът на САЩ Д. Б. е казал на И., че потокът от помощ

към Газа трябва да бъде значително увеличен. UNRWA е казала, че хиляди жители на Газа са нахлули в нейните разпределителни центрове и складове, "като са взели пшенично брашно и други основани артикули и за оцеляване като хигиенни консумативи". Световната здравна организация е заявила, че болниците в Газа почти не функционират поради недостиг на електричество и консумативи. Няма и доставка на гориво, което е необходимо за производство на електроенергия за болници, приюти, пекарни, пречиствателни и помпени станции и канализация.

В тази връзка съдът намира за неправилна и необоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности. В него се казва, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от

юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсеция убежище, следва да са актуални.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Държавата П. на директора на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В съдебно заседание е представена актуална справка за ситуацията в Газа след събитията от 07.10.2023г. и информация за групировката "Х." с вх. № ЦУ-1681/31.10.2023г. От нея се установява, че тази година е била най-смъртоносна в историята на палестинците, които живеят в окупирания от И. Западен бряг. След събитията от 7.10.2023г., когато въоръжени бойци на Х. преминават от Ивицата Газа в Ю. И., като убиват 1400 души, повечето от които цивилни и вземат заложенници обратно в Газа, г-н Н. заявява, че И. е във война и обещава, че Х. ще плати безпрецедентна цена. Израелската армия наредила на хората, напускащи северните райони, да се евакуират за собствената си безопасност и оттогава 1,4 милиона души са се преместили на юг. Много семейства споделят домове или спят на палатки. Израелските

сили са атакували главния север-юг път на Газа в 30.10.2023 и са атакували [населено място] от две посоки. Екстремистите отговарят на бойните действия на И. по цели, принадлежащи на Х., с противотанкови ракети и картечен огън. Бригадите Ал-К., въоръженото крило на Х., заявили, че екстремистите са се сблъскали рано във вторник (31.10.2023) с израелските сили "нахлули в южната ос на Газа, (включително) с картечници и са атакували четири превозни средства с ракети Ал-Я. 105", имайки предвид местно произведени противотанкови ракети.

Ето защо съдът намира, че с оглед установената актуална обстановка в Ивицата Газа, преценката на административния орган е необоснована, тъй като не кореспондира с актуалните данни и случващото се. В обстановката в страната на произход на кандидата за хуманитарен статут е претърпяла съществена промяна, която следва да бъде обсъдена и съобразена при вземане на решение. Поради наличие нови обстоятелства относно държавата на произход, решението се явява немотивирано и като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Реалната опасност от тежки посегателства може да се основава на събития, настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, както е в конкретния случай с настъпилите събития в Ивицата Газа, след като жалбоподателят е напуснал страната. Това налага отмяна на решението на председателя на ДАБ и връщане на преписката за ново произнасяне от административния орган при съобразяване на обстоятелства относно тази закрила - чл. 9 от ЗУБ.

По изложените съображения решение № 12695/23.08.2023 г. на председателя на ДАБ – МС следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган, който при разглеждането на молбата за закрила следва да се съобрази настъпилата промяна в обстановката в Ивицата Газа и с оглед на представеното удостоверение от посолството на Палестина в [населено място] да прецени преустановена ли е помощта, от която се е ползвал М. И. по смисъла на чл. 12, пар.1, б. "а от Директива 2004/83 и дали все още притежава специфичен статут на бежанец и ползва закрилата на UNRWA в контекста на последните събития и обстановката в държавата на произход. В случай, че се установи, че преустановена закрилата на UNRWA, следва да се изследва възможността за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал1, т. 3 от ЗУБ. Следва да се анализира последно актуална към момента на разглеждане на молбата (при връщането с настоящото решение) информация относно обстановката в държавата по произход на молителя и да се съобрази постановеното от Съда на Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело С-465/07 (М. Е., N. Е. срещу S. van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива

2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година. Следва да се прецени от органа "степената на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие и дали същата достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи."

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, L. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 12695/23.08.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: